

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne sige tak til partiernes ordførere for den positive behandling, som lovforslaget om patientforsikring har fået.

Der er faktisk derigennem tilkendegivet en ganske bred tilslutning til, at vi udvider patienternes adgang til at få erstatning, hvor det kan findes rimeligt, og til at lette patienternes adgang til at opnå erstatning. Jeg tror, at det vil være et væsentligt bidrag til, at vi kan styrke patienternes retsstilling og styrke tilliden til sundhedsvæsenet.

Der er mange aspekter i hele dette spørgsmål, som det også er fremgået af debatten. Vi kommer under udvalgsarbejdet til at drøfte ikke mindst lovforslagets afgrænsning af, hvilke dele af sundhedsvæsenet loven skal gælde for. Det var de spørgsmål, som blev rejst af flere af ordførerne, som inddrog spørgsmålet om psykiske skader og den afgrænsning i § 1, stk. 3, som hr. Henning Rasmussen nævnte, og som han gerne ønskede at gå mere ind i en vurdering af på et senere tidspunkt.

Også spørgsmålet om, hvordan patientforsikringen nærmere skal organiseres, vil der utvivlsomt blive baggrund for at drøfte.

Jeg noterede mig imidlertid med glæde, at der overvejende var tilslutning til den model, som er lagt frem. Det gør jeg også på baggrund af, at det naturligvis har været et valg mellem forskellige muligheder, og jeg er tilfreds med at konstatere, at den model, som er kommet igennem i forbindelse med regeringens lovforslag, har kunnet finde forståelse i partiernes foreløbige vurdering af forslaget.

Der er en række komplicerede spørgsmål, som jeg ikke i dag har mulighed for at afklare, eller som det ikke er rigtigt at afklare her ved en førstebehandling, men jeg tror, at en grundig udvalgsbehandling vil kunne bidrage meget til, at sådanne spørgsmål vil blive afklaret senere.

Jeg kan sige, at jeg på regeringens vegne har valgt at fremsætte dette lovforslag allerede på et tidspunkt, hvor mange af de høringssvar, som er indkaldt i anledning af forslaget, ikke er kommet frem. Jeg forventer, at en række af svarene vil foreligge omkring april, sådan at de kan være et yderligere bidrag til belysning af tingene. Men jeg har ment, det var rigtigt at få fremsat forslaget,

sådan at behandlingen i Folketinget kunne begynde, og at man ligesom har haft et parallelt forløb af udvalgsarbejdets påbegyndelse og af de høringssvar, som er en del af belysningen af det.

Baggrunden for, at psykiske skader ikke er medtaget i lovforslaget, er klart, fordi man her har at gøre med skader, som er vanskelige at definere, og som ville være et område, som ville volde meget betydelige vanskeligheder. Jeg skal bare henvise til, at man i vort naboland Sverige, som er det land, vi kigger til, når vi søger erfaring på dette område, på tilsvarende måde har valgt at holde psykiske skader uden for forsikringssystemet.

Spørgsmålet om lægemidler har været rejst fra flere sider, og her gør jeg opmærksom på, at dette spørgsmål efter min opfattelse bedst klares i forbindelse med problemet om produktansvar. Vi har her at gøre med et emne, som egner sig godt til, at der kan indgås en aftale i lægemiddelbranchen med hensyn til at dække de problemer, som opstår på grund af fejl og mangler i lægemidler. Jeg blev direkte spurgt, om jeg havde noget skøn over, hvorvidt en sådan aftale var mulig at opnå, og hertil kan jeg sige, at jeg har håb om, at det vil kunne lade sig gøre. Det er altså en mulighed, at vi parallelt med det forslag, som vi her diskuterer om forsikringsmæssig dækning af skader ved behandling, også kan opnå den tilsvarende dækning i forbindelse med de problemer, som knytter sig til de skader, som skyldes lægemidler. Jeg mener, det er rigtigt, at man klarer de to ting af i det samme forløb, sådan at vi har helheden for os.

Der har været enkelte bemærkninger i forbindelse med minimumsgrænsen og i den forbindelse vel også nogen diskussion om det skøn om omkostningerne, som en sådan lovgivning vil føre med sig. Det er naturligvis vanskeligt at skønne. Det er min forventning, at vi vil få en udvikling i antallet af sager og dermed også i de omkostninger, som erstatningerne fører med sig, og som i de første år vil vise en vækst. Det vil også være noget, som naturligvis dermed er afgørende for de ressourcer, som skal anvendes til administrationen. Det vil være ting, hvor man efter min forventning i begyndelsen vil have et lidt mindre ressourceforbrug end det, man senere vil komme til at opleve, det vil sige, at der vil være mulighed for, at man i kraft af erfa-